

Αυτοψία της Υπουργού Πολιτισμού σε έργα αποκατάστασης ιστορικών κτηρίων του κέντρου της Αθήνας

[/ Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)

Η Υπουργός Πολιτισμού Λίνα Μενδώνη πραγματοποίησε αυτοψίες σε τρία εν εξελίξει έργα, από τα πολλά, που υλοποιούνται σε εμβληματικά κτήρια, στο κέντρο της Αθήνας. Εντάσσονται και τα τρία στον στρατηγικό σχεδιασμό του Υπουργείου Πολιτισμού για τη διάσωση και ανάδειξη ιστορικών κτηρίων στο κέντρο της Αθήνας.

Πρώτος σταθμός ήταν το κτήριο της Κρατικής Σχολής Ορχηστικής Τέχνης (ΚΣΟΤ),

που βρίσκεται επί της οδού Ομήρου 55. Το Υπουργείο Πολιτισμού εφαρμόζοντας τις μελέτες με τις απαραίτητες παρεμβάσεις για την ανάδειξη και αποκατάσταση του ιστορικού κτηρίου, τακτοποιεί και απομακρύνει κάθε παλαιά αυθαίρετη επέμβαση που έχει συντελεστεί και δεν συνάδει με τον χαρακτήρα του.

Το κτήριο, έργο του αρχιτέκτονα Γεώργιου Κοντολέοντα, κατασκευασμένο το 1934, είναι αμιγές δείγμα του μοντέρνου κινήματος. Σχεδιάστηκε και οικοδομήθηκε σε οικόπεδο ιδιοκτησίας της σπουδαίας Ελληνίδας χορεύτριας, χορογράφου και καθηγήτριας χορού Κούλας Πράτσικα (1899-1984) με δική της χρηματοδότηση. Προσφέρθηκε, το 1973, από την Κούλα Πράτσικα στο Ελληνικό Δημόσιο. Το 1993 χαρακτηρίστηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού ως διατηρητέο. Σήμερα, ανήκει και στεγάζει την Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης, εποπτευόμενο οργανισμό του Υπουργείου Πολιτισμού.

Αυτοψία στο Ελληνικό Ωδείο Αθηνών -Μέγαρο Prokesch von Osten

Το έργο υλοποιείται από την Υπηρεσία του ΥΠΠΟ, Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων. Αφορά στη λειτουργική αναβάθμιση του κτηρίου της ΚΣΟΤ, βελτιώνοντας τις παρεχόμενες υπηρεσίες εκπαίδευσης, στο τομέα της ορχηστρικής τέχνης. Ο συνολικός προϋπολογισμός του ανέρχεται στο ποσό των 3.800.000 ευρώ και χρηματοδοτείται από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας. Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που έχει τεθεί από την Υπουργό στις υπηρεσίες θα πρέπει να

έχει ολοκληρωθεί στις 31/12/25.

Στη συνέχεια η Λίνα Μενδώνη, πραγματοποίησε αυτοψία στα εξελισσόμενα έργα επισκευής, συντήρησης και ανάδειξης του ιστορικού κτηρίου του Ελληνικού Ωδείου Αθηνών -Μέγαρο Prokesch von Osten. Το μνημείο έμεινε κλειστό, χωρίς καμία φροντίδα και συντήρηση, για περίπου 50 χρόνια, παρουσιάζοντας εικόνα πλήρους εγκατάλειψης. Εκτός της φθοράς του χρόνου, έχει υποστεί σοβαρές ζημιές από πυρκαγιά, ενώ τον Ιούλιο 2022 κατέρρευσε μεγάλο τμήμα του νότιου τοίχου του. Το 2022, το κτίριο του Ελληνικού Ωδείου Αθηνών ιδιοκτησίας του ΕΦΚΑ, παραχωρήθηκε κατά χρήση στο Υπουργείο Πολιτισμού. Το έργο, συνολικού προϋπολογισμού 5.712.000€, υλοποιείται από την Διεύθυνση Προστασίας και Αναστήλωσης Νεωτέρων και Σύγχρονων Μνημείων με πόρους από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας.

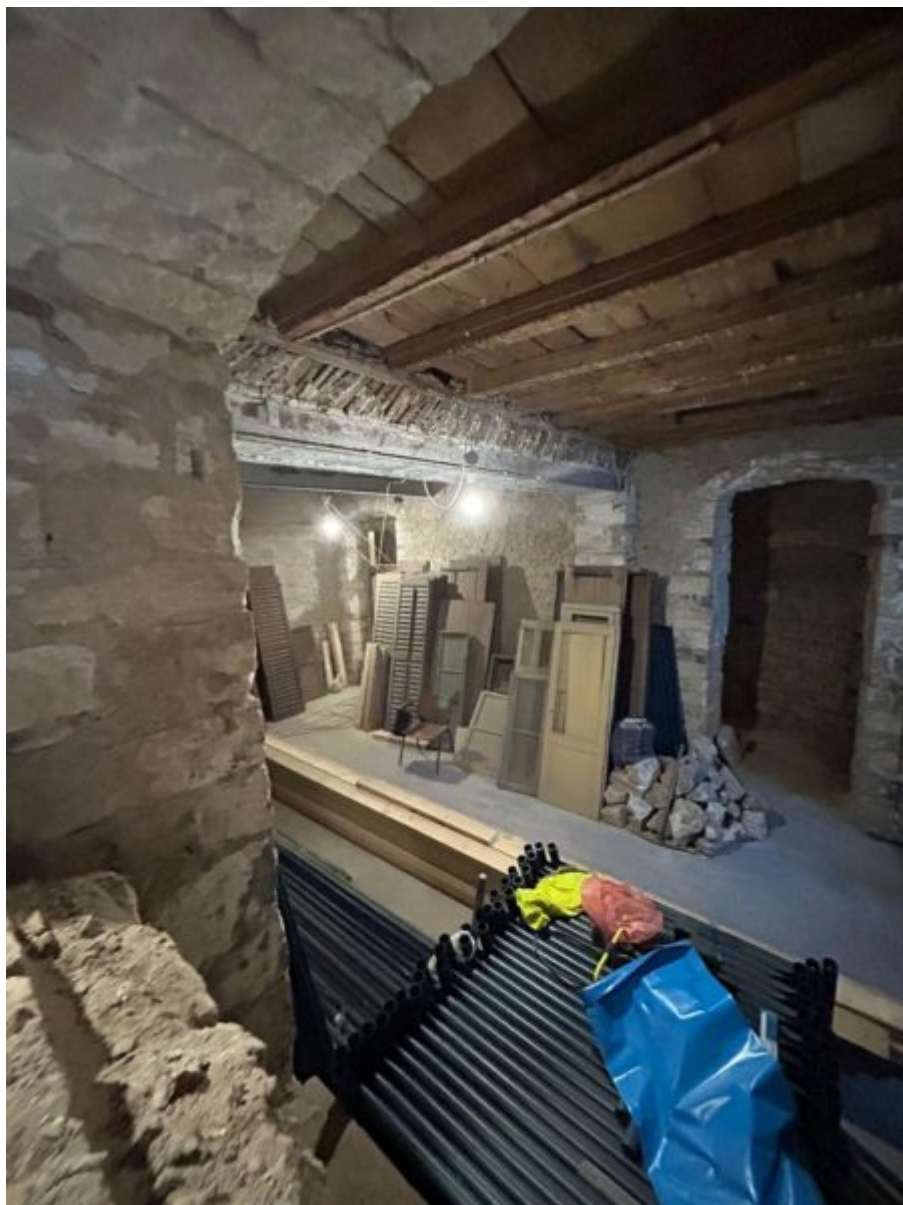

Ελληνικό Ωδείο Αθηνών -Μέγαρο Prokesch von Osten

Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που έχει τεθεί από την Υπουργό στις υπηρεσίες, το έργο αναμένεται να παραδοθεί ολοκληρωμένο στις 31/12/2025. Θα φιλοξενήσει το αρχείο της τέχνης του χορού στην Ελλάδα, την Βιβλιοθήκη τους και επιλεγμένες δράσεις της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης.

Το Μέγαρο Prokesch von Osten το οποίο αναγέρθηκε το 1836, ως ιδιοκτησία του

Αυστριακού πρέσβη Anton Prokesch von Osten, είναι έργο του Γερμανού αρχιτέκτονα Γουσταύου Αδόλφου Λούεντερς, σε σχέδια του Βιεννέζου Καρόλου Ρέσνερ. Αποτελεί ένα από τα λίγα εναπομείναντα δείγματα ιδιωτικής αρχιτεκτονικής των Βαυαρών, όταν εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα, με τον Όθωνα, τη δεκαετία του 1830. Χτίστηκε έξω από τα όρια της τότε πόλης και θεωρείται αρχετυπικά κλασικιστικό. Στο διάστημα 1837-1849 εκτός από μέγαρο της αυστριακής πρεσβείας, υπήρξε κέντρο συνάντησης της κοινωνικής, πολιτικής και καλλιτεχνικής αφρόκρεμας της νέας πρωτεύουσας, ένα πνευματικό και κοσμικό σαλόνι, εστία της πνευματικής ζωής της πόλης. Τα χρόνια που ακολούθησαν άλλαξε πολλές φορές ιδιοκτήτη και έγινε κατοικία επώνυμων οικογενειών (Prokesch von Osten, Τοσίτσα, Α. Schliemann-Μελά). Από το 1919 έως το 1971 λειτούργησε ως έδρα του Ελληνικού Ωδείου με διευθυντή τον μουσουργό Μανώλη Καλομοίρη.

Ελληνικό Ωδείο Αθηνών -Μέγαρο Prokesch von Osten

Οι αυτοψίες της Υπουργού Πολιτισμού ολοκληρώθηκαν με την επίσκεψη της στην π. Βιοτεχνία Ελληνικών Μαντηλιών (ΒΕΜ) στο Μεταξουργείο. Η π. Βιοτεχνία Ελληνικών Μαντηλιών αποτελεί μοναδικό σωζόμενο δείγμα προβιομηχανικής παραγωγής σταμπωτών μαντηλιών κεφαλής, με αυθεντικά παραδοσιακά σχέδια από όλη την Ελλάδα, τα οποία διοχετεύονταν στην εγχώρια αγορά και στα Βαλκάνια, σε όλη τη διάρκεια του α' μισού του 20ού αιώνα.

Το 1995, κηρύχτηκε μνημείο από το Υπουργείο Πολιτισμού όπως και το σύνολο του εξοπλισμού του, συμπεριλαμβανομένων και κινητών αντικειμένων, που αποτελούσαν μέρος της βιοτεχνικής παραγωγής. Το 1999 παραχωρήθηκε από την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου στο Υπουργείο Πολιτισμού. Το 2003, το Υπουργείο Πολιτισμού προχώρησε στην εξαγορά του μηχανολογικού και κινητού εξοπλισμού του εργαστηρίου.

Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης

Ο συνολικός προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται στο ποσό των 7.600.000 ευρώ, υλοποιείται από τη Διεύθυνση Προστασίας και Αναστήλωσης Νεωτέρων και Σύγχρονων Μνημείων με πόρους από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας.

Στόχος του ΥΠΠΟ είναι παράλληλα με την ανακατασκευή του κτηρίου, η αναβίωση της παραδοσιακής τέχνης του σταμπωτού ενδύματος, η δημιουργία ενός νέου

πολυδύναμου πολιτιστικού χώρου με την μετατροπή του σε Μουσείου Τυποβαφικής Τέχνης και Κέντρο Χειροτεχνίας του Υφάσματος, δημιουργώντας έναν πόλο πολιτιστικού ενδιαφέροντος, συμβάλλοντας με ένα σημαντικό τοπόσημο ανάπτυξης στην αναγέννηση μιας περιοχή της Αθήνας. Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που έχει τεθεί από την Υπουργό στις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΠΟ το έργο αναμένεται να παραδοθεί στις 31/12/2025.

Κτήριο Κρατικής Σχολής Ορχηστικής Τέχνης

Η Βιοτεχνία Ελληνικών Μαντηλιών Οικονομόπουλου ιδρύθηκε στα 1879 στη Σύρο. Το 1898 η επιχείρηση μεταφέρθηκε στην Αθήνα, στην οδό Πλαταιών 38 στο Μεταξουργείο, και το 1950 εκσυγχρονίστηκε και αντικατέστησε την τεχνική των ξυλοτύπων, με εκείνη της μεταξοτυπίας. Από το 1968 ξεκίνησαν οι εξαγωγές στο εξωτερικό, που διήρκεσαν έως το 1994. Η ΒΕΜ παρήγαγε για 132 χρόνια, σταμπωτά μαντίλια κεφαλής. Το πλήθος των μοτίβων χαρακτηρίζεται από τον φυτικό κόσμο ενώ δεν λείπουν οι ανθρώπινες φιγούρες. Οι μηχανές του εργαστηρίου δούλευαν ασταμάτητα, μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '90.

Από την αυτοψία της Υπουργού Πολιτισμού στην ΚΣΟΤ

Κτήριο π. Βιοτεχνίας Ελληνικών Μαντηλιών (ΒΕΜ)